

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami poniesionymi we wszystkich instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r.⁽¹⁾, w szczególności art. 52 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego);
- 2) Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r., w szczególności art. 75 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego);
- 3) Naruszenie rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r., w szczególności art. 76 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego);
- 4) Naruszenie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do „zgłoszenia znaku towarowego w złej wierze”;
- 5) Naruszenie „katalogu praw podstawowych” Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 6) Naruszenie prawa międzynarodowego, mianowicie Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej;
- 7) Naruszenie prawa międzynarodowego, mianowicie porozumienia TRIPS (Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej);
- 8) Naruszenie art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 9) Naruszenie art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 10) Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 11) Naruszenie art. 17 „Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.”;
- 12) Naruszenie europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i protokołów dodatkowych do tej konwencji, w szczególności art. 1 protokołu nr 1;
- 13) Naruszenie art. 6 EKPC – prawo do rzetelnego procesu sądowego, w szczególności w świetle zafałszowanych, nieprawdziwych (ustaleń) okoliczności faktycznych, insynuacji, fałszywych oskarżeń, oczerniania, pomówień i zniesławień.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 21 marca 2017 r. – José Luis Cabana Carballo/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-141/17)

(2017/C 195/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: José Luis Cabana Carballo

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 53 ust. 3 lit. a) i d) rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ należy rozumieć jako jeden z przepisów szczególnych, do którego odwołuje się art. 5 tego rozporządzenia i tym samym należy go zastosować w miejsce art. 5 lit. b)?
- 2) Czy dla celów art. 53 ust. 3 lit. a) przywołanego rozporządzenia należy przyjąć, iż uregulowanie hiszpańskie dotyczące 20 %-wego dodatku do renty z tytułu całkowitej trwałej niezdolności do dotychczas wykonywanej pracy zawodowej jest uregulowaniem stanowiącym o konieczności wzięcia pod uwagę świadczeń lub przychodów uzyskanych za granicą?
- 3) Czy w przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej, należy uznać za sprzeczną z przywołanym przepisem prawa Unii praktykę hiszpańskich organów administracji publicznej i sądów polegającą na zawieszaniu wypłaty 20 %-wego dodatku do renty z tytułu całkowitej trwałej niezdolności do dotychczas wykonywanej pracy zawodowej, jeżeli beneficjent otrzymuje emeryturę wypłacaną przez inne państwo członkowskie?
- 4) Czy w przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, należy uznać za sprzeczną z art. 53 ust. 3 lit. d) przywołanego rozporządzenia praktykę polegającą na zawieszeniu 20 %-wego dodatku do renty z tytułu całkowitej trwałej niezdolności do dotychczas wykonywanej pracy zawodowej również w części przewyższającej kwotę emerytury wypłacanej przez inne państwo członkowskie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 stycznia 2017 r. w sprawie T-217/16, Internacional de productos metálicos/Komisja, wniesione w dniu 21 marca 2017 r. przez Internacional de Productos Metálicos, S.A.

(Sprawa C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (przedstawiciele: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente i A. Monreal Lasheras, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie T-217/16;
- przekazanie Sądowi Unii Europejskiej sprawy T-217/16 do ponownego rozpoznania w celu orzeczenia w przedmiocie ograniczenia czasowego ustanowionego w art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.